

IZ KNJIGE „DEKLIŠKE PESMI“.¹

Silvin Sardenko.

BREZDOMCA.

Dva črna vrana
s preplašenim trepetom
skoz belo samočo:
dve temni misli
skoz moje mladosti
belo lepoto
prežita brez doma,
z utrujenim poletom
ne vesta kam.

DVE KITI.

Z okenca zelenega
nageljnov rudeči smeh
se razliva v kitah dveh
do polja rumenega.

Prva kita
se razcvita
za Device
praznik svet.
V hram Kraljice
prvi cvet!

Druga kita
ni povita
za nikogar
kakor zanj.
Lepi logar,
dober dan!

Z okenca zelenega
do polja rumenega.

ALOA.

Dovolj jih čutim v sebi moči,
pa naj srce sto let živi!
Po letih sto v pomladi nežni
dehteli vonji bi hvaležni
iz mojih rož
za vse,
kar si bil in kar mi boš.

¹ Založila Prodajalna K. T. D. v Ljubljani, 1922.

ŠIVILJA.

V okno prizvončkava!

Dvakrat tiše
vretenice se vrte.

Vranec rezgetava!

Dvakrat više
v grudih dviga se srce.

»Vida, bodi zdrava!«

Prav do hiše
snubčeve sani hite.

ZADNJE ISKRE.

V ogenj gledam. Iskre se oglašajo.
Vroč pozdrav mi prinašajo
in prašajo:

»Leta so polna! Manica, kdaj?« —
»Kadar bo tekla Sava nazaj.«

Molk. In plameni žgo me v obraz.
Ali v srcu, v srcu je mraz.

Dolgo z dočo očka naš odlašajo.
Zadnje iskre ugašajo,
ugašajo.

IZ OČI V OČI.

Dobri oče, moj duhovni oče!
Ali zame ni je več rešitve?
Ali me ne bodo iz prepada
dvignile nobene več molitve?
V cerkvi sem in težka skrb me muči:
smem ozreti še se k večni luči?

Dobri oče, moj duhovni oče!
Vse povem, kako je bilo snoči. —
Tih večer. In tih korak po vrhu.
Vedno tiše šel je proti koči.

Oče, oče! ... In potem ... Ah! nisem ...

BAJTNA.

Koče sanjajo.
V jablane se trudno sklanjajo.
Strehe — kite razpletene
vise jim daleč čez obraz,
oči jim gosto je prepredel
z ledenimi rožami mraz.

Izpod čela temnega
včasih v polusnu pogledajo,
siromaštva svojega
tudi v sanjah se zavedajo.
Zadnja izmed njih
najbolj shujšanih —
dom je moj.

PREPOVED.

Med našo in vašo hišo
cvete ponosen vrt.
Ves vrt je naš.

Ti na njem
nimaš drugega
kakor prepovedan pot —
do nas.

Vendar bodo misli moje
potovale vse življenje
prepovedan pot —
do tebe.

MOLK ŠUMI.

Kadar sem sama:
polna sem smelih prašanj.
Kadar sem z njim:
Molk šumi med nama.
Val boječih sanj
pljuska vanj.

Bog vé, zakaj!